

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Спеціальні види автотранспорту

освітньо-професійної програми підготовки бакалаврів напрямку

6.070106 Автомобільний транспорт

за скороченою формою навчання

Видання офіційне

Дніпропетровськ

НГУ

2012

ПЕРЕДМОВА

1. РОЗРОБЛЕНО І ВНЕСЕНО

Кафедрою автомобілів та автомобільного господарства

2. ЗАТВЕРДЖЕНО ТА НАДАНО ЧИННОСТІ

Наказом ректора Національного гірничого університету від 30.08.2009

№55

3. УВЕДЕНО

вперше

4. РОЗРОБНИКИ СТАНДАРТУ

Бас Костянтин Маркович, завідувач кафедри автомобілів та автомобільного господарства;

Савченко Анатолій Анатольович к.т.н., доцент кафедри автомобілів та автомобільного господарства

Цей стандарт не може бути повністю або частково відтворений, тиражований і розповсюджений без дозволу Національного гірничого університету.

Вступ

Цей стандарт є складовою частиною стандартів вищої освіти НГУ.

Програма навчальної дисципліни – нормативний документ, який складається на підставі освітньо-професійної програми (ОПП).

Навчальна дисципліна визначає комплекс модулів, що підлягають підсумковому контролю. Модуль – це задокументована сукупність змістових модулів, що реалізується за допомогою певних видів навчальних занять з визначеними цілями (лекції, лабораторні, практичні, семінарські тощо). Змістовий модуль – сукупність навчальних елементів, створена за ознакою відповідності певному навчальному об'єктові та подана в ОПП.

Навчальна програма розробляється кафедрою, яка наказом ректора закріплена для викладання дисципліни.

Програма навчальної дисципліни розробляється на весь період реалізації освітньо-професійної програми підготовки бакалаврів напряму 6.07010 Автомобільний транспорт і затверджується наказом ректора.

1. Галузь використання

Стандарт поширюється на кафедри НГУ.

Стандарт встановлює:

- компетенції, які має опанувати студент;
- перелік змістових модулів та інформаційну базу (навчальні елементи), яка опосередковує освітні та професійні уміння за вимогами освітньо-кваліфікаційної характеристики бакалавра;
- розподіл навчального матеріалу за видами занять;
- норми часу на викладання та засвоєння інформаційної бази;
- позначення одиниць фізичних величин, які використовуються в навчальному матеріалі;
- форму підсумкового контролю;
- відповідальність за якість освітньої та професійної підготовки.

Стандарт придатний для сертифікації фахівців та атестації вищих навчальних закладів.

2. Нормативні посилання

2.1. Закон України «Про вищу освіту».

2.2. ДК 003-95 Державний класифікатор професій.

2.3. ДК 009-96 Державний класифікатор видів економічної діяльності.

2.4. Освітньо-професійна програма вищої освіти підготовки бакалаврів за напрямом 6.07010 Автомобільний транспорт.

2.5. Постанова Кабінету Міністрів України №507 від 24.05.1997. «Перелік напрямів та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за відповідними освітньо-кваліфікаційними рівнями».

3. Базові дисципліни

«Опір матеріалів»	«Теорія машин і механізмів»
«Вища математика»	«Електротехніка та основи електроніки»
«Фізика»	«Електропостачання та електропривід»
«Теоретична механіка»	«Гідромеханіка»
«Автомобілі»	«Основи охорони праці»
«Нарисна геометрія та інженерна графіка»	«Безпека життєдіяльності»

4. Дисципліни, що забезпечуються

Згідно з ОПП освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст це:

«Технічна експлуатація автомобілів» - спеціальність 6.090258;

«Технічний ремонт автомобілів» - спеціальність 6.090258;

«Проектування виробничих баз автотранспортних підприємств» - спеціальність 6.090258;

5. Зміст дисципліни «Спеціалізовані види автотранспорту» та розподіл часу за видами занять

модулі	Компетенції (з використанням матеріалу модуля студент повинен уміти)	Змістові модулі	Розподіл часу		
			аудиторний	самостійна робота	загальний
1	2	3	4	5	6
	Класифікувати транспортні засоби, визначати їх функціональні особливості, тягово-динамічні властивості автопоїздів, особливості їх конструкцій. Володіти методикою підвищення прохідності транспортних засобів. Зображати принципи схеми спеціалізованих транспортних засобів. Володіти питаннями їх використання при комерційній експлуатації. Знати устрій спец автотранспорту та його навісного обладнання.	Лекції – 4 семестр, 3-4 чверть Аудиторні – 2 години на тиждень			
		1. Класифікація автопоїздів та їх переваги.	2	34	54
		2. Тягово-динамічні властивості автопоїздів.	2		
		3. Основні засоби підвищення прохідності спецавтотранспорту.	2		
		Визначення максимально можливого під'йому.			
		4. Маневреність і стійкість автопоїздів. Кінематика криволінійного руху.	2		
		5. Особливості конструкції та експлуатації гальмівних систем автопоїздів.	2		
		6. Конструкції підвісок автопоїздів та їх причепів.	2		
		Агрегати та вузли для автомобілів підвищеної прохідності.			
		7. Методи підвищення прохідності автомобілів.	2		
		8. Шини для автомобілів підвищеної прохідності.	2		
		9. Класифікація автосамоскидів та їх конструктивні особливості.	2		
		10. Конструкція кар*єрних автосамоскидів.			
		11. Автопоїзди для перевезення труб та лісу.	2		
		Розпуски. Їх конструктивні особливості.			
		12. Автомобілі та автопоїзди самонавантажувачі.	2		
		13. Автомобілі-фургони. Основні конструктивні та	2		

		експлуатаційні вимоги до них.			
		14. автомобілі та автопоїзди-цистерни.	2		
		15. Автотранспортні засоби для транспортування великогабаритних вантажів.	2		
		16. Спеціалізований автотранспорт для металургійного виробництва.	2		
		17. Спеціалізований автотранспорт для транспортування нерозбірних конструкцій.	2		
Практичні роботи					
		1. Типи та класифікація спеціалізованого рухомого складу	2		
		2. Тягачі автопоїздів	2		
		3. Типи автомобілів-самоскидів та їх класифікація	2		
		4. Кар'єрні автосамоскиди	2		
		5. Автомобілі-самонавантажувачі	2		
		6. Автомобілі з з'ємними кузовами та автомобілі-контейнеровози	2		
		7. Класифікація цистерн. Конструкції цистерн для транспортування нафтопродуктів, сипучих вантажів, харчових продуктів	3		
		8. Призначення та типи фургонів	2		
		Модульний контроль	6		
		Разом	51	57	108

6. Позначення фізичних величин

F_k - сила тяги;	ψ - коефіцієнт зчеплення
G - сила ваги;	N - потужність;
W - опір руху;	η - коефіцієнт корисної дії;
u - швидкість руху;	β - кут нахилу площини до горизонту;
a - прискорення;	δ - коефіцієнт інерції обертових мас;
f - коефіцієнт тертя;	φ - кут природного укосу;

7. Форма підсумкового контролю

Нормативна форма підсумкового контролю – захист. Підсумковий контроль здійснюється у вигляді комплексного оцінювання якості засвоєння навчального матеріалу дисципліни без участі студента на підставі результатів усіх модульних контролів.

Оцінювання визначає ступінь оволодіння студентом компетенціями, що передбачені програмою.

Підсумковий контроль реалізується шляхом визначення середньозваженого балу за результатами всіх модульних контролів.

8. Відповідальність за якість викладання

Відповідальність за якість викладання несе завідувач кафедри.

9. Рекомендована література

1. Бурков М.С. Специализированный подвижной состав автомобильного транспорта –М., Транспорт, 1979. 296 с.
2. Н.А.Бухарин, В.С.Прозоров, М.М.Щукин Автомобили. Конструкция, нагрузочные режимы, рабочие процессы, прочность агрегатов автомобиля. – 2е изд. перераб. и доп. – Л.: Машиностроение, Ленинград. Отд-ние. 1973 – 503 с.
3. Автомобили: конструкция, конструирование и расчет. Системы управления и ходовая часть. : Учеб. Пособие для вузов / А.И.Гришкевич, Д.М.Ломако, ВК.П.Автушко и др. ; Под ред. А.И.Гришкевича – Ми.: Выш.шк., 1987 – 200с.
4. Грузовые автомобили / М.С.Высоцкий, Ю.Ю.Беленький, Л.Х.Гилелес и др. – М.: Машиностроение, 1979. – 384с.
5. Сцепления транспортных и тяговых машин / И.Б.Барский, С.Г.Борисов, В.А.Галятин и др.; Под ред. Ф.Р.Геккера и др. –М.: Машиностроение, 1989.- 344с.